

Novoles

LETO VIII.

STEVILKA 2

Straža, 15. januarja 1970

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA LESNEGA KOMBINATA »NOVOLES« STRAŽA PRI NOVEM MESTU

Našega Jožeta ni več

Sploh ni mogoče verjeti, da je to res! Naš Jože PEČJAK je tragično preminil. Kruta usoda nam ga je iztrgala iz naše sredine, v kateri smo ga vsi zelo cenili, imeli radi in ga spoštovali, kajti Jože je bil izredno značajan in zelo dober tovariš, izredno dober oče svojemu Jožeku in zelo je ljubil in cenil svojo drago ženko Martino.

Novica o tem, da se je smrtno ponesrečil na avto cesti pri Krškem v torek zjutraj, nas je zelo pretresla in grozno vplivala na nas vse, ki smo delali z njim in ki smo ga poznali.

Mar more biti še kaj hujšega kot je to? To, da smo za vedno izgubili takega človeka - tovariša, ki je in bo resnično nenadomestljiv.

Svoje delo je opravljal vedno vestno in točno. Skrbel je za razvoj podjetja, saj je bil v NOVOLESU več

kot deset let in je letošnje leto pričelo zanj že enajsto.

Prav rad je vedno pomagal vsakemu in skoraj ni bilo želje in prošnje, kateri Jože ne bi ustregel.

Tudi za svojo strokovno usposobljenost je skrbel, saj je leta 1968 končal srednjo

tehnično šolo za lesno stroko; bil je po uspehu med najboljšimi. Skratka, bil je poln življenja in njegova življenjska pot in njegova sreča sta se komaj pričevali.

Bridka je izguba takega človeka, prijatelja, takega tovariša, tako ljubljenega očeta in moža!

Misel se mi ustavlja in težko najdem primernih besed in izrazov, s katerimi bi vsaj približno predočil stisko naših src, da bi začutili enako bol, kakršno čutimo v teh nesrečnih trenutkih mi vsi!

Globoko sočustvujemo z njegovo drago ženko in njegovim sinkom, kakor tudi z vsemi njegovimi najbližjimi. Vsem izrekamo naše iskreno sožalje z obljubo, da bomo ohranili našega in njihovega Jožeta v trajnem spominu!

Bogomil Liliija, ing. org. dela

Zgodovina podjetja

Novolesov razvoj je svojevrsten. Ustanovitev podjetja sega v leto 1945, ko je začela delati žaga v Soteski, uradna ustanovitev pa sega v leto 1954, ko se mu je pridružila še tovarna lesnih izdelkov v Novem mestu. Takrat je imel žago s parketarno v Straži, žago v Soteski in tovarno drobnega pohištva v Novem mestu. Ob spo-

znanju, da je les dragocena surovina, da jo je treba čim bolj načrtno oplemenititi z delom, je NOVOLES preraščal iz majhne tovarne v kombinat lesne industrije.

Ob uradni ustanovitvi smo imeli nekaj nad 500 delavcev. Od vsega, kar smo proizvajali, je bilo 69% žagarskih proizvodov. Toda

že takrat je Novolesov izvoz predstavljal 52,2% celotne proizvodnje. V to obdobje sodi še spoznanje, da je treba tujini prodajati čim bolj končane proizvode. Inozemsko tržišče nam je bila spodbuda za nadaljnjo usmeritev proizvodnje.

Leta 1959 je bila ustanovljena v Straži tovarna vezanih plošč. Izkoristili smo manjvredni luščeneč kot surovino za nov izdelek: šivane zaboje iz furnirja. Skoraj (nadaljevanje na 2. strani)

Pogovor s tovarišem Milošem Jevščkom

Kako in zakaj je prišlo do pripojitve k »NOVOLESU«?

»Naše podjetje je že nekako 3 leta nazaj zasledovalo integracijske procese v našem gospodarstvu. Zavedali smo se, da smo premajhno podjetje, da bi se lahko samostojno uveljavili na trzišču. Ključno temu, da je preko polovico proizvodnje bilo za izvoz, da je kader posebej za leto bil dokaj izpopolnjen, le nismo mogli uvesti vseh ustitih služb, ki so potrebne za kolikor toliko uspesno uveljavljanje na trzišču.

Poleg tega smo bili vsa leta v neugodni situaciji glede obratnih sredstev in nam je grozila krepka neukvianost. Finančni rezultati so bili zadnje leto ugodni, tako glede skladov in deviznih sredstev, vendar ne zadostni za modernizacijo in lastno formiranje obratnih sredstev.

Ze leta 1967 in 1968 smo iskali stike z vodilnimi delavci »Novolesa« glede tega vprašanja. Takratna situacija »Novolesa«, ki je stopal v močno investicijsko ekspanzijo, ni dopuščala možnosti širitve se v tej smeri.

Imeli smo ponudbo s strani trgovskega podjetja »Slovenijales«, ki nam je leta 1968 dal tudi finančna sredstva, kot nekakšen prvi korak, vendar so se zlasti letos strokovne službe bolj nagibale za pripojitev k Novolesu.

Kakšno je bilo vzdušje med delavci?

»Razprave o usmeritvi podjetja so tekle zelo intenzivno na sejah organov upravljanja in v kolektivu od septembra 1969 dalje. Pretežna večina delavcev je pravilno ocenila situacijo, da je kljub dobrim rezultatom poslovanja potrebno iskati perspektivnejše rešitve trajnejšega značaja. Končno je delavski svet zadolžil vodilni kader, da prouči vprašanja dolgoletnih kooperacijskih pogodb ali pa tudi direktne integracije.

Seveda je bil določen pogoj, da mora biti namen tega edino povečana proizvodnja, večja specializacija in delna modernizacija

že v letu 1970 ter zagotovljen razvoj podjetja na tej lokaciji. Zlasti zadnje so stalno poudarjali delavci na vseh razpravah.

Tako sta bili predloženi organom upravljanja dve možnosti pripojitve, bodisi k »Slovenijalesu« bodisi k »Novolesu«.

Referendum je pokazal, da je bil sklep delavskega sveta pravilen, saj je 93% vseh volilcev glasovalo za pripojitev k »Novolesu«.

Kaj pričakujete od pripojitve?

»Kolektiv Opremalesa je načelno za pripojitev (ne glede h komu) postavljaj sledeče:

povečati in specializirati proizvodnjo z delno modernizacijo ter tudi nadalje razvijati obrat na tej lokaciji.

Menim, da je to tudi želja nas vseh ter sem trdno prepričan, da se bo OPREMALES kot obrat v tej novi obliki razvijal hitreje, kot doslej.

Za njegove odgovore smo se zahvalili z željo, da bi se še kdaj oglašil ne le on ampak tudi drugi sodelavci. Urednik

Zgodovina podjetja

(nadaljevanje s 1. strani)

ob enakem številu zaposlenih in sorazmerno majhni naložbi v tovarno vezanih plošč se je naša proizvodnja povečala po vrednosti za polovico.

Leta 1964 so bili v Straži, kjer se je osredotočila večina Novolesovih obratov, dograjeni novi proizvodni prostori za tovarno drobnega pohištva. Zagotovili smo si pogoje za nemoten razvoj končnega izdelka — drobnega pohištva. Naš kolektiv se je povečal za polovico, vrednost proizvodnje pa je že 3,3 krat večja, kot ob ustanovitvi.

Podjetje je izdelalo natančen program za nadaljnji razvoj. Ze tani smo začeli z osirnimi naložbami v skupni vrednosti 25 milijonov dinarjev. Nova, sodobna zaga, sodobnejša strojna oprema za tovarno drobnega pohištva, tovarno vezanih plošč in tovarno stinega pohištva bodo v teh obratih podvojili proizvodnjo in ob

dvakrat večjem številu, kot leta 1954 zaposlenih, pa bo proizvodnja desetkrat večja kot je bila leta 1954. Ustvarjeni bodo pogoji za še večji izvoz, za večje osebne dohodke, za večjo akumulativnost naše proizvodnje.

Ob vseh načrtih za razvoj proizvodnje pa pri nas nismo zanemarili izobraževanja zaposlenih. Več-

**Sodelujte redno
v svojem listu!**

letno načrtno štipendiranje in izobraževalno delo sta pripomogla, da imamo 110 strokovnjakov z visoko, višjo in srednjo izobrazbo. Na rednem lesnem oddelku tehniške srednje šole pa se letos šola 34 dijakov, bodočih usposobljenih strokovnjakov.

5. redna seja Delavskega sveta

Predsednik DS Edo Tavčar dipl. ing. in zapisnikarica Cvetka Saje

Zadnja seja delavskega sveta v letu 1969 je bila sodeč po vprašanjih, ki so bila na dnevnem redu, sila pestra in zanimiva. Najvažnejši sklepi, ki jih je sprejel delavski svet, so naslednji: **OPREMALES SE PRIPOJI K NOVOLESU:**

Po seznanitvi članov delavskega sveta o ekonomski upravičenosti pripojitve, tako s proizvodno-tehničnega kakor tudi ekonomsko-finančnega gledišča ter pozitivnega glasovanja na referendumu članov delovne skupnosti OPREMALES, je delavski svet soglasno sprejel sklep o pripojitvi podjetja OPREMALES k Lesnemu kombinatu NOVOLESU:

- da ima pripojena tovarna OPREMALES enak status kot ostale delovne enote podjetja NOVOLES,
- da se število članov delavskega sveta poveča od sedanjih 37 na 41,
- da se razpišejo nadomestne volitve za nove člane delavskega sveta iz OPREMALES,
- da OPREMALES sprejme zaključni račun pred vpisom nastalih sprememb v register.

Seji delavskega sveta sta prisostvovala tudi direktor OPREMALES tov. Miloš Jevšček in tov. Janez Makše, predsednik delavskega sveta, ki sta povabila člane delavskega sveta NOVOLESA na ogled OPREMALES oziroma, da naj bi bila naslednja seja delavskega sveta v prostorih OPREMALES, kar so vsi člani z ve-

seljem sprejeli, istočasno pa tudi povabili člane delavskega sveta OPREMALES na ogled našega podjetja.

SANACIJA TSP

Ing. Lojze Kompan je poročal o problematiki v TSP, ki jo povzročajo surovine, kooperanti ter stroji. Delavski svet je zadalžil vodstvo delovne enote TSP, da sproti zasleduje realizacijo sanacijskega načrta ter seznani na prihodnji seji delavski svet o uspešnosti oziroma neuspešnosti sanacije.

FINANČNO POROČILO

Tov. Stane Šuln je informativno seznanil člane o gospodarjenju v 11 mesecih leta 1969, ki izkazuje zelo ugoden finančni rezultat.

USTANOVITEV DELOVODSKE ŠOLE

Delavski svet je sprejel predlog upravnega odbora in komisije za izobraževanje, v katerem ta dva samoupravna organa nakazujeta potrebo podjetja po taki šoli, ker podjetju kadra s takim profilom primanjkuje. Zato je bil sprejet sklep, da se ustanovi delovodska šola pri Zavodu za izobraževanje kadrov in produktivnost dela v Novem mestu.

V nadaljnji razpravi so člani delavskega sveta še glasovali o odpisu dela vrednosti kaorit lepila, ki je bil pred leti nabavljen za potrebe TVP.

Delovodskemu svetu je bil tudi posredovan odgovor gradbenega podjetja PIONIR Novo mesto na pritožbo, ki jo je naše podjetje poslalo po sklepu 4. seje delavskega sveta zaradi prekoračitve rokov izdelave investicijskih objektov.

V odgovoru se podjetje PIONIR sklicuje na naslednje vzroke, ki so botrovali podaljšanju rokov dograditve in jih iskati predvsem pri našem podjetju, so pa tile:

- neurejena dokumentacija
- spreminjanje rokov gradenj,
- pomanjkanje določenih gradbenih materialov.

Delavski svet je menil, da je potrebno navedbe podjetja PIONIR znova analizirati ter je zato zadalžil ing. M. Pečarja, da poda na naslednji seji DS odgovor na navedbe.

J. G.

Od leve proti desni: Janez Makše predsednik DS Opremalesa, Miloš Jevšček direktor Opremalesa in Lojze Kompan dipl. ing. na seji DS

Ivan Albreht

Kolebov Boštjan je hitel na postajo. Kaj pa mislite, taka pot, kakor jo je ta dan imel Boštjan, pasja noga, to ni, da bi samo šel ali tetal! Z vetrom bi lahko dirjal za stavo, pa vi še bilo prepočasil! Zlodja, saj mu je Liza pisala, da si je zdaj premislila in naj kar pride v Ljubljano, da se koj domenita.

Hm, Bohonova Liza, dekle kakor maslena štruca, zgovorna in živa in brhka, polno hudičkov ji pleše v očeh, tako zna pogledati, kadar hoče in kogar hoče, ta Liza, ki se je Boštjan že tri dolga leta brezupno pehal za njo, mu zdaj na lepem piše, da si je premislila. Lesen bi lahko bil in še prežagan, pa bi moral oživeti in se dvigniti na pot! Boštjan pa, nak, Kolebov Boštjan nikakor ni lesen, ampak je fant vroče krvi. Samo takrat je malo zamudil, ko je Bog lepoto delil, pa ima zato desno oko malo spakedrano, hrbet nekoliko kamelji in še leva noga je v rasti prinitela desno ter je zdaj dobri dve coli predolga. Samo takrat je bil med zadnjimi in je prišel, ko je že vsega dobrega zmanjkovalo, pa ga je zadela taka kazen, da je bil že bog ve kolikokrat sam nase jezen, drugače je pa čvrst kakor hudournik. Kakšen je pri delu, ne utegne praviti, glede jer di pa gre o njem glas, da opoldne prine prejš za žlico, preden cerkovnik za vrv, ko začne zvoniti. Tudi Kopinka, kjer služi Boštjan za malega hlapca, ga glede tega pohvali in vsakomur rada pove: »Čeprav je majhen, sne za tri.« Tako, pravim, ga je šola temeljito izučila in ve, kdaj se je treba pognati. Tudi po dekletih se je začel zgodaj ozirati, pa mu je tista edina zamuda hodila v napoto in so mlade bežale pred njim kakor otroci pred cigani. Nak, ugnati se pa le ni dal! Ko mu je šlo že na trideset in se ni mogel še nikjer nič pohvaliti, se je jel sliniti za Bohonovo Lizo.

»Bog pomagaj!« so se smejali ljudje, »temu je menda še tisto malo pameti, kar jo je nemara kdaj imel, zlezlo v grbo.« Liza je res bi la samo kočarska hči, a je takrat že služila v Ljubljani in se je nosila kakor gospa, kadar je prišla kaj pogledat domov. Fantje so trdili, da je nasukana za devet dru-

gih, cel vražič, sicer morda malo premajhna in preveč okrogla, zato pa tem bolj iskra in neugnana. Ko se je Boštjan nekoč zaradi nekega pretepa dalj časa pokoril v Ljubljani, je tudi Lizi malo spodrsnilo. Vse je govorilo, da bo kmalu zibala, vendar ni bilo nič. Kar na lepem je bila spet Liza kakor prej, samo ženske so vedele povedati, da na obrazu ne more skriti kako je bilo z njo. Radi teh govoric jo je celo gosposka nekaj cefrala in so orožniki poizvedovali na vse plati, tudi na sodnijo je morala, vendar se je izmazala. Nekaj časa je nato mirovala, kakor hitro pa so se govorice polegale, je Liza spet oživela. Poleti je prišla za štirinajst dni domov in je prejela po toliko pisem in kart dan za dnem, da sta že poštarica in pismonoša skoraj obupala.

»Leto in dan vsej vasi ne znosim toliko popisanega papirja skupaj, kolikor sem ga temu dekletu samo v dveh tednih,« se je olajšano čehljal pismonoša po temenu, ko se je Liza vrnila v mesto. Kolebov Boštjan je pa skoraj jokal tisti dan. Ko je bil zadnjič srečal deklino, se ji je pridružil in ji kar povedal, kako in kaj. Da jo ima srčno rad in naj si zato premisli, če je pametna in hoče sebi dobro. Če mu na lepoti kaj malega manjka, bo Liza po drugi plati glede zvestobe pri njem na boljšem.

Pa mu je dejala, osa nagajiva, da mu zastran zvestobe rada verjame, ker njo, ki ni izbirčna, kar ledeno zbode po kosteh, kadar ga sreča, druge, ki nemara še kaj več mislijo o sebi, bi se pa skoraj gotovo rajši pobratile s samim hudičem, kakor da bi jim Boštjan hodil blizu.

Nak, tako roganje, pa njemu, ki je pošteno mislil s to prismuknjeno vetrnico, nak, tega res ni zaslužil! Naj le počaka, snet zavržena, se ji bo že otepalo! Še javkala bo nemara za njim, pa je ne bo hotel slišati.

Kar vrelo je v njem, ona pa se je hihitala: »Če si kdaj premislil, ti bom že pisala. Saj boš počakal?«

»Figo, če hočeš!« je krepko pljunil Boštjan, zdiral domov in se zaril v seno, kjer je škripaje preklinjal vse, česar se je le mogel domisliti.

Glej ga no, kljub jezi in grmenju je le res počakal, dokler si dekle ni premislilo in mu pisalo, naj kar pride, da se domenita!

In zdaj niha in drvi proti postaji, kakor da se je utrgal iz oblaka. Takih pisem, kakor ga je dobil Boštjan, ne dostavlja pošta vsak dan! Dekleta mimogrede lahko piči druga muha in Boštjan ve, kaj pomeni, če kdo zamudi pravi trenutek!

Vlak sopiha z ene strani, z druge Boštjan. Iz obeh puhti para, pa je le Boštjan hujši! Preden vlak obstoji, ga korenjak že čaka. Celo vozovnico si hoče kupiti in se tiplje in tiplje po žepih, o ti smola grintava, denarja pa nikjer! Seve, ko je moral tako hiteti. Za opažjo ima doma skrito denarnico in jo je v naglici pozabil. Sicer pa en človek več ali manj, saj ne pelje vlak nalašč zanj v Ljubljano. Če bo kdo kaj sitnari, se stisne Boštjan na hodnik, pred vrata ali kamor koli, saj z grbo vred ne tehta toliko, da bi bilo vredno besede.

Vlak spet sopiha, Boštjan stoji pri oknu in si zadovoljno otira s čela znoj. Kje bi si mogel misliti lepšo godbo kakor udarjanje koles, kadar se človek pelje k dekletu! Kar zavrnikal bi, pa ni še prišel toliko do sape, ko je moral prej tako nečloveško dirjati.

Ta-dram, ta-dram, ta-dram-tam-tam, tam-tam-tam, tam-tam-tam, tam-tam-tam beže hiše, drevje, njeve in steze, beže, beže kot sanje, ko se vzdrami jutro. Boštjan pa ve, da se najlepše jutro vžiga v Lizinih očeh.

(nadaljevanje prihodnjič)

Franc Vidmar nam je pisal

Res je, da sem bral v »NOVOLESU« že drugič prošnjo, da naj pošljemo upokojenci svoje slike in razne dokumente, ki naj bi služili piscu zgodovine o Novolesu.

Ker sem precej oddaljen in poznam le delno zgodovino Novolesa, zato težko prispevam kaj takega, kar bi bilo izredno pomembno. V tem podjetju sem bil zaposlen le štiri leta kot vzdrževalec.

Izkoriščam to priliko zato, da se zahvalim vsem vodilnim za njihovo uvidevnost, kajti zaposlili so me mojim sposobnostim in zmožnostim primerno, ker so vedeli, da sem že starejši in manj sposoben za težja dela.

Zahvalim se tudi za časopis, katerega z veseljem prebiram. Posebno pa me veselijo novice o tem, da kolektiv dosega pomembne in vidne uspehe.

Pri vinskem hramu

Pošiljam dve sliki in prosim, da mi oprostite, ker nimam drugačnih. Veste, stari ljudje se ne slikamo radi, ker nismo več lepi.

Vsemu kolektivu NOVOLESA želim srečno in uspehov polno novo leto 1970, in vse prav lepo pozdravljam!

Franc Vidmar
Mačkovec 4 p. Dvor
pri Žužemberku

Tega pisma in obeh slik smo se razveselili in se najlepše zahvaljujemo nekdanjemu našemu sodelavcu Francu Vidmarju, ker se je odzval na naše vabilo.

Verjamemo, da bo imel dosti posnemalcev, ki bodo tudi kaj zanimivega napisali iz spominov na tiste dni, ko so bili še med nami. Na svidenje! Urednik.

Ogrevanje zastonj

ACQUASOLE MIROMIT (izg. akvasole miromit) je nov aparat, ki ga postavimo na streho in vse leto nam bo grel stnovanje ter dovajal toplo vodo. ACQUASOLE je kemično obdelana nagubana plošča, ki izkorišča sončno toploto. Iznajditelji zagotavljajo, da si z ACQUASOLOM prihranimo vse stroške za elektriko in plin: »Za sončne žarke še niso določili taks in števec.«

ACQUASOLE deluje po znanem fizikalnem principu: črne površine vsrkavajo toploto. Temna ploskev sprejme 85% sončne energije, 15% pa gre v nič. Od tega o-

hrani zbiralec toplote 15% toplote, s 85% toplote pa segreva vodo. Devetindvajsetletni Bruno Gioffreda, ki je izdelal tak aparat, zagotavlja, da daje acquasole 6000 kalorij na dan vse leto. Aparat sprejema energijo tudi, če je oblačno, saj zbira infra rdeče žarke. Sončni grelec je star že 15 let. Zastopstvo za ta aparat v Jugoslaviji je prevzela firma CASTIGLIONE INDUSTRIALE iz MANTOVE.

V prihodnji številki bomo napisali še nekaj o drugih zanimivostih, ki vas bodo prav gotovo pritegnile. No, če pa bomo prejeli od vas katero, jo bomo objavili.

Ljubljanski dnevnik — torek, 16. decembra 1969

V članku »Dosti ste naredili«, v katerem piše pisec o tem, kaj in o čem se je pogovarjal tovariš Tito v Kranju s predstavniki podjetja »SAVA«, je med drugim zapisano tudi tole, kar je dejal:

»Na nekaj morate paziti. Delovni kolektiv mora vedeti za vse, ne sme biti le proizvajalec. Poslovni odbori, ko si jih zamišljajo nekateri pri nas, pomenijo škodo za samoupravljanje. Mislim, da imate to pri vas dobro urejeno..

od in
tu tam

Zelo daleč ste šli v tehnologiji. Ali ste delavce odpustili zaradi novih modernejših strojev?»

Predstavniki SAVE: »Nel!«

Prav zanimiv razgovor. Posebno pa njegovo opozorilo, da mora delovni kolektiv vedeti vse.

V našem časopisu vas bomo prav gotovo obveščali o vsem, prav vsem in upamo, da bomo vestno sledili temu Titovemu navodilu. Saj to je bistveno in neobhodno potrebno pri samoupravljanju.

Samopomoč

Letos, ko pričenjamo novo obdobje tudi v našem podjetju, bomo pisali o SAMOPOMOČI redno v vsaki številki. Gre za to, da se v člani čim več članov našega kolektiva, kajti le na ta način bo več sredstev na razpolago za dajanje pomoči tistim, ki jo potrebujejo.

Predvsem vabimo one iz Soteske, da se »zdramijo« in vendarle uvidijo, da je to potrebna in koristna stvar.

Dosedanji pozivi so naleteli na razmeroma dober odziv, vendar pa še ne na takega kot bi pričakovali.

Izgleda tako, kot bi lačnemu ponujali kruh, pa bi ga odklonil.

Strelstvo in strelci

Ze več let imamo strelci enkrat letno preizkus svojega znanja v streljanju z zračno puško na re-

publiškem prvenstvu lesne industrije. Letošnje prvenstvo je po vrsti enajsto in organizacijo tega tekmovanja, je prevzela naša strelska družina.

Tekmovanja se navadno udeleži okrog 100 strelcev. Da tako tekmovanje poteka nemoteno, so seveda potrebne precejšnje priprave in sodelovanja več ljudi. Zato prosim že sedaj vse tiste, ki bodo vabljeni k sodelovanju pri organizaciji tega tekmovanja, da se temu vabilu odzovejo in nam tako omogočijo čim boljše izpeljavo tega tekmovanja.

Do sedaj je tudi naša SD sodelovala na vseh republiških prvenstvih. Doseženi rezultati pa so odvisni od pripravljenosti vsakega posameznega tekmovalca in ekipe kot celote.

Od prvenstva nas loči le še nekaj mesecev in če hočemo doseči primerne rezultate, je potrebno takoj začeti s treningom. Pozivam vse strelce na obratih, kateri imajo zračne puške, da takoj prično s treningom, obenem pa pritegnite še nove, predvsem mlajše člane, ki se zanimajo za ta šport, ker le masovnost nam daje možnost doseči dobre rezultate. Za ves potreben material pa se obrnite kot običajno do mene. Ker je letošnje leto obenem tudi jubilejno leto našega podjetja, bi želel, da se naša ekipa čim bolje uvrsti in tako na svoj način prispeva k jubileju podjetja.

Marjan Okroglič

Pričnimo se pripravljati

Tudi letos bomo praznovali DAN ŽENA!

Morda bo dejal ta ali oni, da je še prezgodaj misliti na to. Toda temu ni tako! Dnevi bežijo in praznik se nam približuje. Če bomo odlašali s pripravami, nas bo verjetno »čas lovil«, kot pravimo temu, kadar moramo na hitro in površno nekaj napraviti.

Ker praznujemo letos 25 letnico našega podjetja in 105 letnico žagarske industrije v Soteski, mo-

ramo še posebej poskrbeti za to, da bo ta praznik kar najbolj slovesen.

Naloga sindikalnih organizacij je, da prično pripravljati o tem in prosimo, da nam poročajo o pripravah.

Urednik

Oče: »Fant, nobenega dekleta nisem poljubil pred tem, ko sem spoznal tvojo mater. Boš lahko tudi ti kaj takega rekel svojemu sinu?«

Sin: »Da, vendar pa ne s tako resnim obrazom.«

* * *

»In če odklonim, da bi bila tvoja žena,« pravi ona dramatično, »boš resnično napravil samomor?«

On pa ponosno: »Tako vedno ravnam.«

okrogle

Profesor kemije: »Torej, odgovorite že!«

Vprašani: »Na koncu jezika imam, ampak . . .«

Sošolec: »Ježeš, da ne boš dol požrl — morda je pa arzenik.«

* * *

»Hčerka moja,« je eksplodiral oče, »saj vendar ne moreš poročiti tega fantiča. Ne zasluži več kot petdeset jurjev na mesec.«

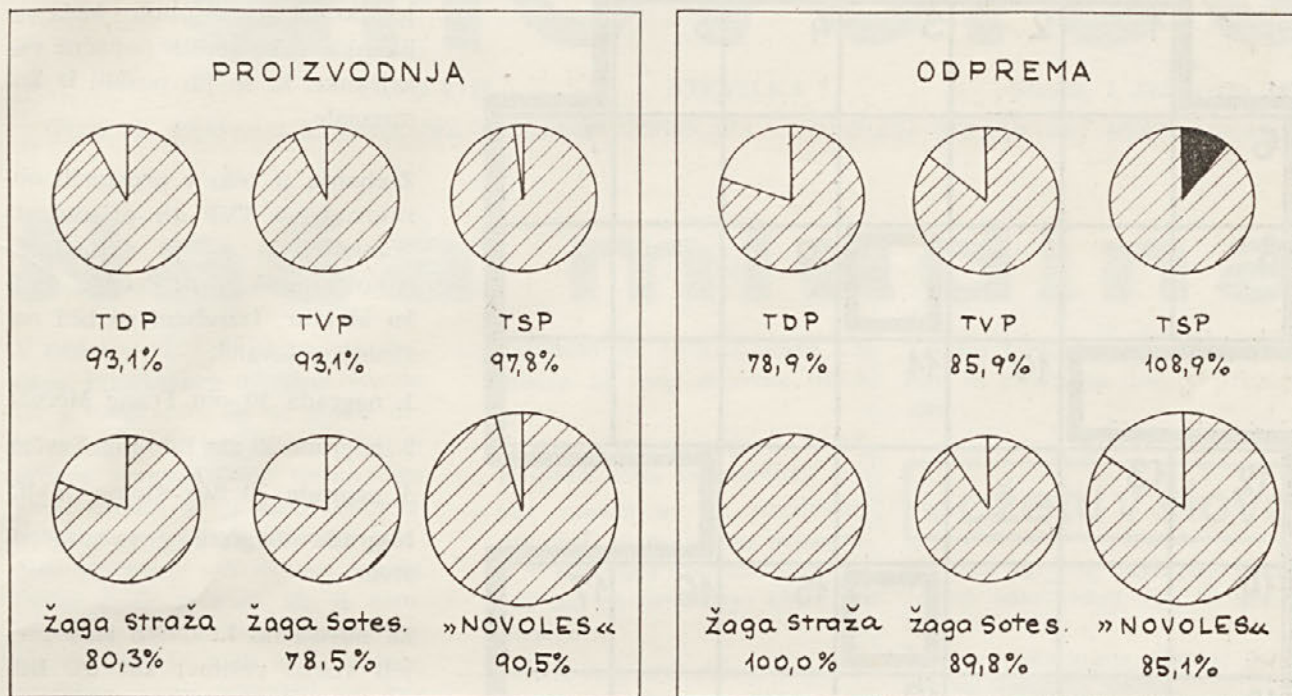
»Toda očka,« dé na to hčerka, »mesec vendar tako hitro mine, če je človek zaljubljen.«

Naši sodelavci in sodelavke

Ljudmila VIDMAR naša dolgoletna delavka pri delu na gornjem rezkarju

Kako smo gospodarili v decembru?

V mesecu decembru smo doživeli pravo katastrofo v doseganju operativnega plana proizvodnje in odpreme. Planirane proizvodnje ni dosegel noben obrat. V odpremi lahko pohvalimo samo TSP, ki je presegel planirano odpremo kar za 8,9%.

Žaga Straža pa tokrat pri odpremi v proizvodnji bukovine sploh ni pomembna.

Skušal bom pojasniti, zakaj ni bilo vse doseženo v mesecu decembru.

Glavni znak nedoseganja plana je epidemija gripe. Z lažjo predstavo o izpadu zaradi gripe samo nekaj grobih podatkov. V TDP-ju se je gibal odstotek bolniške v času epidemije od 15 — 30%, v TVP-ju od 15 — 35%, v TSP-ju 10 — 25%, žaga Straža od 10 — 22% in žaga Soteska 10 — 25%. Normalen odstotek bolniške pa se giblje okrog 8 — 9%.

Prezgodaj zapadli sneg in prihod zime sta precej zavrla proizvodnjo na vseh obratih. Na žagah zaradi pomanjkanja hlodovine in

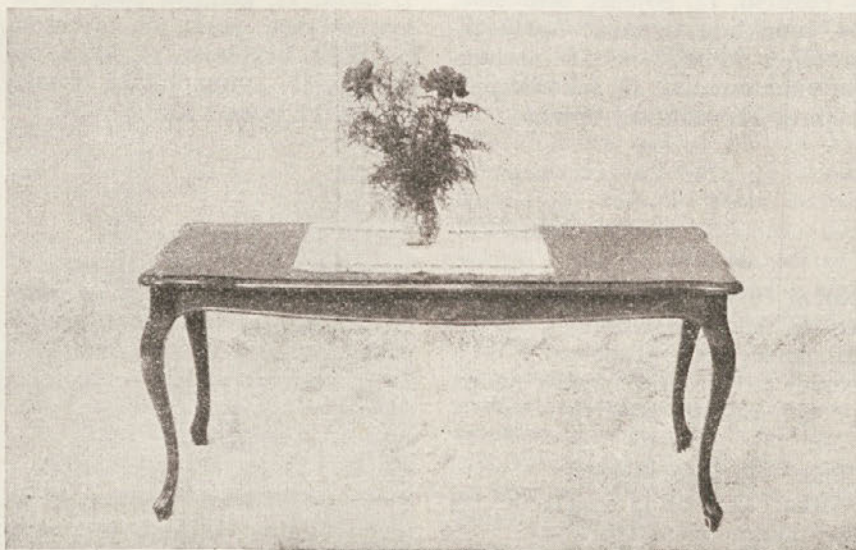
odmetavanja snega, na ostalih obratih pa zaradi pomanjkanja pare za ogrevanje in tehnološke faze.

Odprema ni bila izvršena v glavnem zato, ker ni bila izvršena proizvodnja in zaradi nesprije-

manja kupcev, ker so se vršile letne inventure.

V januarju bomo morali krepko pljuniti v roke, ker nas čakajo v glavnem isti problemi kot smo jih imeli v decembru 1969.

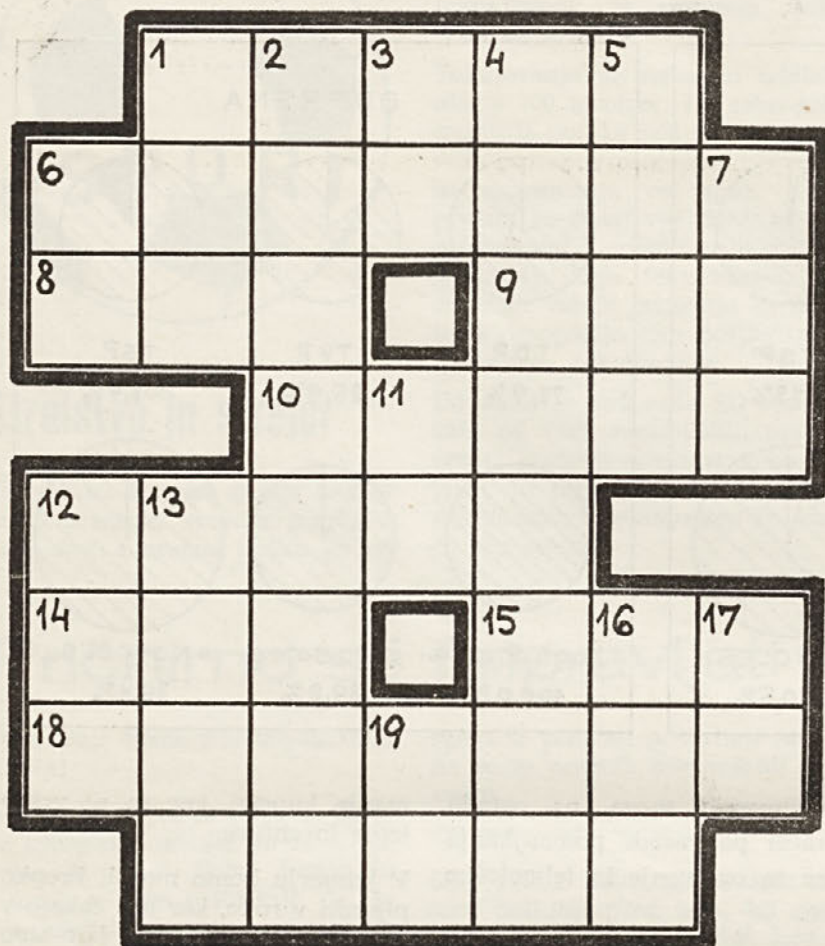
Ing. Andrej Žnidaršič

Coctail mizica

Lažja križanka

(Tokrat brez nagrad)

Vodoravno:

1. vtis, impresija, 6. sodobni slov. pisatelj (Anton), 8. zadetek v nogometu, 9. ime igralca Ranerja, 10. največje industrijsko mesto v Porurju, 12. gojenec ofic. šole, 14. junakinja romana »April« pisateljice Miheličeve, 15. neznanca v matematiki, 18. sol silicijeve kisline, 20. gostinski objekt

Navpično:

1. spodnja ploskev posode, 2. zrcalo, 3. francosko žensko ime, 4. prožen trak z vtkanimi gumijastimi nitmi, 5. ime slov. pesnika Klopčiča, 6. kraj pri Ljubljani, 7. šarža, 11. kemični znak za selen, 12. očet, jesih, 13. pribežališče polit. beguncev, 16. klica, poganjek, 17. avtomobilska oznaka Splita, 19. pritok Kame v SZ

Veseli dialogi

Nočni čuvaj: »No, mladenič. Boste to dekletu poljubili?«
 Mladenič: »Ne, gospod.«
 Nočni čuvaj: »No, potem mi pa prosim primite baterijo.«

Janez: »Sijajno plešeš.«
 Metka: »Ko bi le mogla še jaz kaj takega reči o tebi.«
 Janez: »Kar daj, če znaš tako lažgati, kot jaz.«

Profesor: »Izberite si neko letnico in povejte, koliko ton premoaga je tisto leto izvozila Amerika.«
 Zviti študent: »1492 — nič ton.«

Profesor: »Kateri produkt, ki ga je svetu dala kemija, je najpomembnejši?«
 Dijak: »Blondinke.«

NAGRADE SO RAZDELJENE

Za križanko iz 23. št. smo prejeli precej rešitev. Največ napak je bilo pri besedi piton - kača velikanka. Tako so bile napačne vse križanke, ki so jih poslali iz komerciale.

Zrebanje je bilo v prostorih obratovodstva TVP ob prisotnosti komisije, ki so jo sestavljali: Niko Somrak, Jože Pečjak, Štefka Mervar. Izžrebani so bili naslednji reševalci:

1. nagrada 50 din Franc Mervar
 2. nagrada 30 din Edo ing. Tavčar
 3. nagrada 20 din Štefan Jaklič
- Nagrade dvignite v računovodstvu!

Za novoletno križanko smo prejeli veliko rešitev; kar 63. Bili sta sicer 2 manjši napaki pri oštevilčenju opisov, ki pa nista delali preglavic našim pridnim reševalcem. Zrebanje je bilo v prostorih kadrovskega oddelka ob prisotnosti komisije, ki so jo sestavljali: Berta Zelnik, Slavko Vidmar in Štefka Hren. Izžrebani so bili naslednji reševalci:

1. nagrada 50 din Jože Benkovič vratar
2. nagrada 30 din Vera Piletič uprava
3. nagrada 20 din Magda Nose TDP

Nagrade dvignite v računovodstvu!

Ureja uredniški odbor. Odgovorni urednik Bogomil LILIJA, tehnični urednik Gabrijel MAKUC. Izhaja vsakega 1. in 15. v mesecu. Izdaja delavski svet Lesnega kombinata »NOVOLES« v Straži pri Novem mestu. Naklada 1.400 izvodov. Tiska tiskarna »KNJIGOTISK« v Novem mestu